

[Krag.]

formaal. Hvad i al Verden kan det nytte, at den højtærede Minister paalægger Kommunerne mod deres Modstand enten at lade udarbejde en Byplan eller at modtage den Byplan, den højtærede Minister lader udarbejde, saaledes at det omfatter de under Punkterne 1, 2 og 3 nævnte Ting, men ikke de under Punkterne 4 og 5 nævnte? For hvis der er Uenighed mellem den højtærede Minister og Kommunalbestyrelsen, og det er altsaa Forudsætningen, og Kommunalbestyrelsen da kan træffe Bestemmelse uafhængig af Planen om Beliggenheden af offentlige Bygninger, Anlæg o. s. v., ja, endogsaa om Bebyggelsesarter og Fordeling paa Omraadet, herunder ogsaa Bygninger til industrielle Formaal, kan en vrangvillig Kommune gøre hele Ministerens Indsats i denne Sag fuldkommen illusorisk, og med den ejendommelige Lyst, som mange Mennesker har til at genere en Overmagt, som den skal bøje sig for, saa kan man tænke sig, at netop gennem saadanne Bestemmelser vil man stimulere modvillige Kommunalbestyrelser til at handle paa en saadan Maade, at Ministerens Indgreb saa langtfra bliver fremmede for Skabelse af Orden, at den endogsaa kommer til at tjene til det modsatte.

Derfor synes jeg, at skal Indenrigsministeren have Beføjelse til at paalægge Kommunerne at gennemføre Planer omfattende Punkterne 1, 2 og 3 i § 2 i Lovforslaget, saa maa de sandelig ogsaa omfatte Punkterne 4 og 5, for de er ikke mindre betydende; navnlig er Punkt 5 efter min Mening i særdeles Grad afgørende for den Betydning, som en Byplan vil faa for et Byksamfund.

For Landkommunerne og Købstædernes Markjorder kan man ifølge § 3 lade udarbejde og gennemføre Markplaner, der ikke blot omfatter § 2, Punkt 1, 2 og 3, men ogsaa Punkterne 4 og 5, som for Byplanernes Vedkommende er udelukkede. Dog siges det ogsaa her, at hvis der er Strid, kan Punkterne 4 og 5 ikke medtages i Ministerens Beslutning og Afgørelse i denne Sag. Man kan altsaa komme til at staa i akkurat den samme Blindgyde over for denne Opgaves Løsning, som Tilfældet er for Byernes Vedkommende. Jeg synes, det er betænkeligt, og mener, at der paa dette Punkt maa foretages en nærmere Overvejelse. I det hele taget finder jeg, at Bestemmelserne i § 3 med Hensyn til Fordelingen af Beføjelser til Kommunalbestyrelser og Ministeren er lidet klare, men jeg skal ikke komme ind paa dette i Enkelt-

heder, det er bedre egnet til Drøftelse i Udvalg.

Jeg er ikke lidt betænkeligt ved Bestemmelsen i § 4, næstsidste Stykke: „En godkendt By- eller Markplan kan ændres, ligesom en godkendt Markplan kan udvides til en Byplan efter de i denne Lov indeholdte Regler om Vedtagelse og Godkendelse af nye Planer.“ Det vil altsaa sige, at i en Plan, som engang er lagt ad den ene eller den anden Vej, godkendt og bragt til Udførelse, kan man paa et hvilket som helst Tidspunkt gribe ind og kræve Ændringer, og det forekommer mig at være ganske overordentlig betænkeligt, at Ministeren over for en af Kommunen tilrettelagt og af Ministeren godkendt Byplan kan gribe ind, naar Aar er gaaet, og sige: Nu skal det ikke mere være paa den Maade, nu skal det være paa en anden. Det kan jo i den Grad komme i Konflikt med velerhvervede Rettigheder, ogsaa Rettigheder, som er erhvervet paa Grundlag af den godkendte Byplan, at jeg vil finde det overordentlig betænkeligt.

Det er rimeligt, som det bestemmes i § 7, 1ste Stykke, at naar Forslag til By- eller Markplan er bekendtgjort i Overensstemmelse med § 6, maa intet Areal bebygges eller anvendes i Strid med Planen, medmindre Kommunalbestyrelsen giver sit Samtykke dertil. Men ogsaa her kan jo, synes det mig, opstaa en for Ministeren — naar han er saa magtfuldkommen i denne Sag, som han efter Lovforslaget ønsker at blive — vanskelig Situation; for hvis Planen nu af Ministeren er paatvunget Kommunen og denne saa giver det Samtykke, der er omtalt i § 7, 1ste Stykke, til at udnytte saadanne Arealer paa denne eller hin Maade, skadeligt for Gennemførelsen af Byplanen, ja, hvad vil saa den højtærede Minister gøre? Jeg synes, han kommer i en højst ejendommelig Situation. Jeg maa spørge: Kan Ministeren i et saadant Tilfælde gribe ind over for Virkningerne af denne Tilladelse, som Kommunalbestyrelsen har givet? Jeg mener, han kan det ganske sikkert ikke, for der siges udtrykkeligt, at kun hvis Kommunalbestyrelsen nægter Samtykke til en saadan Anvendelse af et Areal, kan Sagen indankes for Ministeren, men sæt nu, Kommunalbestyrelsen giver Samtykke i Strid med, hvad Formaalet med Byplanen er? Saa staa den højtærede Minister dér, og ogsaa derigennem vil hans Planer paa afgørende Maade kunne blive krydset.

I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne, at § 7, 2det Stykke, fastslaar, at en Ejer gennem indtil halvandet Aar kan berøves